

Giới thiệu Vợ À, Anh Xin Lỗi

Tác giả: Phan Tôm Anh

Số chương: 10 chương

Trạng thái: Hoàn thành

Ban ngày....cô là vợ trên danh nghĩa của anh - danh hiệu vạn người mơ ước.

Đêm đến....cô chẳng khác nào một con búp bê bị anh dày vò, hành hạ.

Đau lắm.....

Cái nỗi đau về thể xác lẫn tinh thần ấy.....

Cô không muốn anh hành hạ mình như thế, không muốn anh dịu dàng với người khác, không muốn anh thân mật với người khác.

Nhưng, cô không thể ngăn được anh.

Yêu....cô yêu anh. Tại sao lại yêu anh? Ngay cả bản thân cô cũng không rõ. Chỉ cần mỗi lần nhìn thấy anh, tim cô lại đập loạn nhịp, chỉ cần đứng gần anh, cô rất muốn chạy đến ôm anh.

Nhưng anh rất độc ác, rất đáng sợ. Thờ ờ khắc khắc mở miệng ra với cô đều là từ ngữ cay độc, đối xử với cô đều không bằng một hạ nhân thời phong kiến.

Vẫn biết anh hận cô là như thế, nhưng tại sao khi nhìn thấy anh gặp nguy hiểm, cô lại không tiếc thân mình, lao ra để bảo vệ cho anh đây?

Mà anh, đến phút cuối cùng anh vẫn không hề nhận ra tình yêu của cô đối với anh, lại có thể trơ mắt nhìn cô như thế.

Rốt cuộc anh đang nghĩ cái gì? Nghĩ cái gì? Cô trở thành người thực vật, anh có hối hận không?

Khóc, còn có ích gì? Ân hận, cô còn có thể trở lại được không? Hay là mãi mãi không thể...

Bạn đang đọc truyện *Vợ À, Anh Xin Lỗi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Văn Án (Hồi Úc)

Đêm....

Tần Sơ Trạch trần trọc lăn qua lăn lại trên chiếc giường lớn.

Cô đơn, hối hận....như một lời nguyện vẫy quanh anh...

Tại sao? Tại sao trước đây anh không phát hiện mình đã yêu Tiền Luyến Luyến sâu đậm?

Đề đến bây giờ đắm chìm trong sự tiếc nuối?

Hối tiếc, tại sao trước đây không thể đối xử với cô tốt hơn một chút?

Hối tiếc, tại sao trước đây lại hành hạ cô?

Hối tiếc, tại sao trước đây lại làm cô đau lòng?

Hối tiếc, tại sao lúc ấy lại không thể gọi xe cấp cứu cho cô ngay lập tức?

Hối tiếc, cũng muộn rồi, cô cũng đã mất đi ý thức.....

Mở lại bài hát cô thường hay nghe.....

Anh không rõ bắt đầu từ khi nào

Em đã trở thành bầu không khí
Cho đến một ngày đối diện trước ánh mắt lạnh nhạt của em
Trái tim bỗng nhiên trống rỗng
Lặng lẽ đứng lại chốn xưa, lục tìm quá khứ
Từng chút từng chút một
Mới phát hiện thì ra chúng ta
Đã có biết bao nhiêu là kỉ niệm
Bỗng dưng hiểu được sự dịu dàng trong ánh mắt của em
Bỗng dưng hiểu được nỗi đau trong tim em
Khi em từ bỏ sự chờ đợi
Em cũng đã buông tay anh rồi
Gạt bỏ dễ dàng tình cảm của mình
Em quay lưng bước đi
Còn anh mới dần hồi hận, mong muốn thay đổi
Câu trả lời của em
Nếu như thời gian có thể quay trở lại
Anh nhất định sẽ thận trọng hơn
Dẫu cho anh thực sự có yêu em hay không
Anh vẫn chưa hiểu rõ.
Khởi nguồn của mọi chuyện là từ lần gửi nhầm tin nhắn đó
Đến cuối cùng anh mới hiểu ra em nói biết rồi nghĩa là gì
Vẫn cứ cho rằng em muốn làm bạn nên mới ở bên cạnh anh
Bây giờ mới hiểu thì ra đây lại là hiểu lầm lớn nhất giữa hai chúng ta
Phải làm sao đây, Nên làm gì đây, mới có thể không làm tổn thương nhau
Thế mà anh lại hồ đồ tùy tiện tiết lộ ra điều này
Đây là một sai lầm mà đến giờ chúng ta mới phát hiện ra
Thế là em an nhiên bước đi bỏ lại mình anh nơi chốn cũ
Vậy thì từ bây giờ trở đi
Anh không thể nào thờ được nữa rồi
Vì em đã quay lưng đi, em đã từ bỏ
Đề lại mình anh nơi đây
Lặng yên đứng ở chốn xưa, hồi tưởng lại quá khứ
Từng chút từng chút một
Mới phát hiện lỗi lầm này thì ra không chỉ riêng em để tâm

Bỗng dung hiểu được sự dịu dàng trong ánh mắt của em

Bỗng dung hiểu được nỗi đau trong tim em

Khi em từ bỏ sự chờ đợi

Em cũng đã buông tay anh rồi

Gạt bỏ dễ dàng tình cảm của mình

Em quay lưng bước đi

Còn anh mới dần hối hận, mong muốn thay đổi

Câu trả lời của em

Nếu như thời gian có thể quay trở lại

Anh nhất định sẽ thận trọng hơn

Dẫu cho anh thực sự có yêu em hay không

Anh vẫn chưa hiểu rõ.

Gạt bỏ dễ dàng tình cảm của mình

Em quay lưng bước đi

Còn anh mới dần hối hận, mong muốn thay đổi

Câu trả lời của em

Nếu như thời gian có thể quay trở lại

Anh nhất định sẽ thận trọng hơn

Dẫu cho anh thực sự có yêu em hay không

Anh vẫn chưa hiểu rõ.

Đã từng có biết bao nhiêu kỷ niệm?

Anh chưa từng yêu cô

Chưa từng đưa cô đi chơi

Chưa từng nở một nụ cười với cô.

Nhưng ác mộng với cô thì sao?

Anh thường xuyên hành hạ cô

Thái độ khinh bỉ hướng cô

Kỷ niệm...kỷ niệm....Chúng ta đã từng có kỷ niệm gì?

Chưa....chưa từng có....điều duy nhất mà chúng ta có trong hồi ức, chỉ là sự khổ đau, cay đắng và ân hận mà thôi.

Ân hận, tại sao lúc trước lại đồng ý cưới cô?

Tại sao lúc đó anh lại không từ chối?

Là vì cái gì?

Là vì nhìn thấy cô trong sáng, thiện lương như một thiên sứ nên muốn bẻ gãy đôi cánh của cô?

Giờ đây anh thành công rồi, cô đã rơi vào địa ngục, không còn phân biệt được như thế nào là đúng sai, phải trái, chỉ có thể nằm trên giường bệnh, hấp

thụ từng giọt chất lỏng để duy trì sinh mạng.

Đôi cánh thiên thần của cô đã gãy rồi...

Không còn vẻ đáng yêu, hoạt bát nữa.

Đôi con ngươi đen láy không còn kêu anh một tiếng “Sơ Trạch ca ca” nữa rồi.

Cái miệng anh đào nhỏ nhắn không còn chu lên mỗi khi bất mãn.

Đôi tay nhỏ bé không còn níu kéo anh khi anh muốn rời khỏi cô.

Đôi chân trắng nõn giờ đây cũng không còn chạy loạn khắp thành phố H để tìm anh nữa rồi.

Không còn gánh nặng, anh phải vui lên mới phải.

Không còn tiếng nói mềm mại, luôn nhắc nhở anh mình có một người vợ nhỏ ở nhà nữa rồi.

Không còn đi từng hộp đêm để hỏi thăm anh có ở đó không.

Cũng không còn ai ngăn cản để anh kết giao với bạn gái bên ngoài.

Nhưng trong căn biệt thự to lớn, thiếu đi tiếng cười vui vẻ, tràn đầy rực rỡ như ánh mặt trời của cô.

Thiếu đi bóng dáng nho nhỏ, mỗi khi anh đi ngang qua ngôi biệt thự đều là tiếng chú chó Samoyed mà cô nuôi, thiếu mất đi mấy vũng nước nho nhỏ mỗi khi cô tắm cho nó.

Thiếu đi cô vợ nhỏ ngày nào cũng dậy thật sớm để làm bữa sáng cho anh

Thiếu đi bữa trưa phong phú ở trên mặt bàn

Thiếu đi bữa tối với món điểm tâm Sachertorte mà cô tự làm

Thiếu đi cái đuôi nhỏ suốt ngày quấn lấy anh.

Mà giờ đây cô chỉ nằm ở đó...

Nằm yên bất động, không hề nhúc nhích.

Đôi môi tái nhợt không một chút huyết sắc

Đôi mắt nhắm nghiền

Hai tay đặt lên bụng nhỏ nhắn

Mà ống dẫn thuốc chẳng chịt gắn lên người cô...

Mặt nạ hô hấp, cũng đã đặt trên miệng cô

Cô vốn là một cô gái hồn nhiên, vô tư là như thế.

Nhưng mà chỉ vì yêu anh, giờ đây liền trở thành một con người vô thức.

Chỉ còn có thể duy trì vào máy móc để duy trì sinh mạng.

Ông trời, cầu ông, mau nói cho con biết, rốt cuộc là con sai ở đâu???

Bạn đang đọc truyện *Vợ À, Anh Xin Lỗi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Chương 1

Được gả cho chủ tịch tập đoàn Tần Thị - Tần Sơ Trạch là ước mơ của biết bao nhiêu cô gái?

Tần Thị - tập đoàn phát triển nhất trên thế giới, tất cả đều có chi nhánh ở Châu Âu, Châu Mỹ. Nhưng tổng bộ công ty vẫn là ở New York - Mỹ. Ngoài ra thì ở Thượng Hải cũng là một nhánh lớn, chuyên vận chuyển hàng hóa của công ty đi khắp thế giới.

Cũng đúng thôi, Tần Thị là đại gia tộc xuất hiện hàng trăm năm nay trên thế giới rồi. Nghe nói tổ tiên Tần Thị là người Trung Hoa. Mà mẹ anh lại rất thích Trung Hoa, nên thường thấy Tần Sơ Trạch ở Thượng Hải nhất.

Thượng Hải, Đại học X

-Tiểu Luyến, Tiểu Luyến, chậm một chút, chậm đã.

Đặng Mỹ Nhi thở hồng hộc chạy ra đến cửa đại học X, vừa lúc bắt kịp bóng dáng Tiền Luyến Luyến.

-Tiểu Nhi, cậu lại làm sao? Mau tránh ra, đừng có cản trở con đường kiếm tiền của mình.

Tiền Luyến Luyến bị chặn lại, sốt ruột nhìn đồng hồ đeo tay, cũng không thấy có nửa phần tức giận, nhưng trong lòng ngọn lửa đã dâng cao lên trông mắt.

Đặng Mỹ Nhi bị dọa sợ nhưng cũng không có cập nhật sai thông tin. Ai bảo có thông tin quan trọng đây? Không thì cô cũng đã không phải bỏn ba thời gian để ngăn chặn con đường kiếm tiền của Tiểu Luyến.

-Là....là....là ba của cậu....

-Là ba ba? Ông đến làm gì? Có phải đến đón tớ?

-Tớ không biết, nhưng trông sắc mặt ông ấy rất tối, chắc là có chuyện gì buồn.

Câu trả lời làm Tiền Luyến Luyến hụt hẫng. Haha, lại nữa, lại nữa, cô lại phải quay về căn nhà ba không thương, mẹ không yêu, em gái dè bii.

Không muốn, không muốn, không muốn, cái căn nhà đó còn có gì mà cô mong mỏi nữa? Ba mẹ sẵn sàng vứt cô đi, chỉ vì cô không có tài hoa như em gái cô, vứt cô đến cô nhi viện Nhân Ái? Vứt cô đi, xé đi phần tình cảm gia đình trong lòng cô, đánh cô đến sắp tàn phế, để lại di chứng ở tay? Tại sao? Tại sao? Tại sao cùng là chị em, cùng cha sinh, mẹ dạy, cô so với em cô lại khác xa như thế?

Tiền Luyến Luyến trong mắt không giấu nổi sự mất mát, đáy lòng hụt hẫng, khoát khoát tay:

-Không đi.

Đặng Mỹ Nhi mở miệng, đang định nói gì đó nhưng lại bị một giọng nói quen thuộc cắt đứt:

-Đông Phương Nghi!

Lạnh lùng mà tuyệt tình, khiến cho cơ thể Tiền Luyến Luyến cứng đờ. Chậm rãi xoay người lại, đối diện với ánh mắt lạnh lẽo của chính ba ruột mình.

-Ba...

Lời nói chưa dứt câu, đã bị Đông Phương Húc hung hăng trừng một cái.

Nuốt nước bọt, vội vàng chỉnh sửa lại lời nói:

-Đông Phương tiên sinh....

Cảm nhận được ánh mắt lạnh lùng không còn trừng mình nữa, Luyến Luyến nhẹ nhàng thở hắt ra một hơi.

-Về nhà.

-Nhưng...

-Người đâu, kéo nó về gia môn.

Vừa dứt lời, sau lưng ông ta đi ra hai người áo đen.

Đáng sợ, dù không còn tình nghĩa phụ nữ, cũng không thể đối xử với con gái như thế này, đúng là chưa từng thấy người nào tàn nhẫn như ông ta.

Tiền Luyến Luyến không còn biện pháp nào khác, đành phải cắn răng bước đi theo. Nhưng thông tin nhận được lại làm cô cực kỳ bất ngờ, là Tần lão phu nhân sau khi đến Thượng Hải cảm thấy vừa mắt cô nên muốn cô làm Tần phu nhân.

Bất ngờ với bất ngờ liên tục được kéo đến, khiến cô chịu đựng không nổi, thiếu chút nữa hét to lên. Chỉ cần lấy chồng, cô có thể thoát khỏi Đông Phương gia. Điều nói con gái gả ra ngoài như bát nước đổ đi, không, không, cô không còn là con của Đông Phương gia nữa. Từ giờ cô sẽ có tự do, có

khoảng trời riêng của mình.

Qua một buổi tiếp xúc với Tàn lão phu nhân, Tiền Luyến Luyến cảm thấy bà khá là hiền lành, phúc hậu, hơn nữa còn rất đẹp lão. Này mái tóc bạc phơ, đôi mắt bồ câu hiền từ, đuôi mắt còn có khá nhiều vết chân chim xếp chồng lên nhau, không khó để nhận ra, bà cũng là người Trung Hoa, hơn nữa lão bà bà này cư nhiên lại nuôi lớn Tàn đại tổng tài hơn 20 năm, bà cũng đã cheo lái Tàn Thị nhiều năm trong khi chờ Tàn Sơ Trạch lớn rồi!!!

Gen tốt đúng là gen tốt a~ Ngẫm lại cho mình, không có được vẻ uy nghiêm, lạnh lùng, của ba, cũng không có sắc đẹp, tài năng của mẹ, lại càng không có sự tuyệt tình của Đông Phương gia, nếu không bây giờ cũng sẽ không có tình cảnh này.

Càng nghĩ lại càng đau, Tiền Luyến Luyến chỉ biết ngậm ngùi cười khổ. Mặc dù chỉ là nhọt nhạt nhéch khóe miệng lên, nhưng cũng không thoát được mắt của Tàn lão phu nhân khiến bà ngạc nhiên. Dầu gì cũng mới chỉ là đứa trẻ mới hai mươi tuổi thôi, cũng sẽ không cần có nụ cười như thế, lại nói cô sinh ra trong gia đình danh môn giàu có, cơm không phải lo, gạo không phải kiếm. Nghĩ ngờ, vẫy tay một cái, bà dặn bác Lưu đi tìm kiếm thông tin về Tiểu Luyến.

Phải công nhận mạng lưới thông tin của Tàn Thị cực kỳ nhanh, chỉ khoảng gần một tiếng sau, bác Lưu đã đem tài liệu cung kính đặt trước mặt bà. Lật ra xem một trang, không chữ nào là không khiến bà kinh hách....

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Anh Xin Lỗi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Chương 2

Tiền Luyến Luyến, sinh 16/8/1997, tên thật là Đông Phương Nghi, cha là Đông Phương Húc, mẹ là Nam Cung Huyền Anh, em gái là Đông Phương Minh Châu. Sống tại Đông Phương gia một thời gian, sau khi mẹ sinh hạ em gái được vài năm, cô liền bị đưa đến cô nhi viện Nhân Ái. Viện trưởng cô nhi viện Nhân Ái là Tiền Hạnh Dung, năm nay 43 tuổi. Thiên Ái sống trong cô nhi viện đến khi lên Trung học Cơ Sở đã bắt đầu viết truyện online trên mạng để kiếm tiền trợ giúp cô nhi viện, ngoài viết truyện online trên mạng, cô còn đi rửa bát thuê. Trong khoảng thời gian này, Đông Phương gia vẫn không có một đồng tài trợ cho Luyến Luyến. Đến khi 18 tuổi, cô đi làm bồi bàn, tạp vụ bán thời gian để có thể đóng tiền thuê nhà và gửi tiền về cô nhi viện.

Đọc đến đây Tàn lão phu nhân đã rom róm nước mắt. Dầu sao thì không phải ai cũng có lòng dạ sắt đá, con người cũng sẽ có một điểm yếu ở trong tim, chỉ cần đụng được đến điểm đó, thì vẫn sẽ mềm lòng. Tàn lão phu nhân không phải lòng dạ sắt đá, cô gái này cũng vậy, không thể buông bỏ được phần tình cảm riêng. Nếu Tiền Luyến Luyến là lòng dạ sắt đá, thì khi Đông Phương Húc nói cô về Đông Phương gia, cô sẽ không về, hoặc nếu như Luyến Luyến đã chuyển ra ngoài rồi, mỗi tháng cũng sẽ không cần chăm chỉ đi làm, rồi gửi tiền về cô nhi viện. Tóm lại là, cô gái luôn luôn tỏ vẻ quật cường nhưng nội tâm lại mềm yếu này, là người rất cần cháu trai mình bảo vệ.

Tàn lão phu nhân nhìn tới nhìn lui, nhưng như thế nào cũng không tìm ra được một khuyết điểm của Luyến Luyến. Ủ, này tính tình quật cường, không kiêu ngạo, không siểm nịnh, ngoan ngoãn lại chăm chỉ, khuôn mặt xinh đẹp, tính cách lại cởi mở, hòa đồng, dễ gần. Tốt, tốt, tốt, bà không nhận được cảm thán trong lòng mấy câu.

Chỉ có điều, Tiền Luyến Luyến nghĩ tới nghĩ lui, cũng không nghĩ đến, đối tượng kết hôn của mình lại là Tàn Sơ Trạch, nằm mơ cô cũng không có nghĩ đến lại là người chồng quốc dân a~ Cũng không hiểu sao khi về Đông Phương gia cùng Đông Phương Húc, Đông Phương Minh Châu lại nhìn cô bằng ánh mắt đầy căm thù như thế, thì ra là vì lý do này!

Hôn lễ tiến hành sớm hơn so với cô dự kiến, cô cũng chưa biết mặt chồng tương lai, cũng không biết nhà anh ta có gia thế như thế nào. Chỉ xác định được một điều rằng, nhà anh rất giàu thôi!!!

Hôn lễ này quả thực rất xa hoa, so với một cô gái lớn lên từ trong cô nhi viện như cô mà nói thì đây quả thực là mở mang tầm mắt. Đào mắt xung quanh nhà thờ nhưng không có đến một bóng người qua lại. Xem ra Tàn gia đã bỏ tiền bao hết cả chỗ này rồi, aizzz.... giá như mà cô có quyền quyết định số tiền ấy, nhất định sẽ phải chuyển về cô nhi viện một nửa.

“Tiền Luyến Luyến a Tiền Luyến Luyến, mẹ Hạnh Dung đặt tên cho mày đúng là không sai mà, suốt ngày chỉ biết nghĩ đến tiền thôi!”

Reng reng reng.....

-A? Có điện thoại?

Giật mình một cái, đưa tay xuống sờ sờ túi, không phải của cô a~

Vậy thì là của ai?

Quay đầu lại, thì ra là của người khác, không phải của mình, dầu sao cũng té nhanh đi!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Anh Xin Lỗi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 4: Chương 3

Hôn lễ cứ thế diễn ra trong khi không có bố mẹ của cô dâu, cô cũng chẳng bận tâm tới điều đó. Vốn dĩ không ai coi cô là người nhà, ngay cả cô, dì, chú, bác cũng vậy.

Người thân không có, thầy cô, bạn bè không có, ngoại trừ Đặng Mỹ Nhi. Chỉ có Mỹ Nhi không chê bai cô, không chế nhạo cô, không xa lánh cô. Chỉ có Mỹ Nhi thật lòng với cô, thậm chí còn hơn cả tình cảm ruột thịt!

Cô không cần tình cảm của cha nữa, không cần người khác quan tâm nữa, chỉ cần có Mỹ Nhi thôi! Tình cảm, không biết từ bao giờ đã trở thành thứ duy nhất không tồn tại trong cuộc đời cô. Nhớ khi bị vứt trước cửa cô nhi viện, cô đã mất hết niềm tin vào tình cảm rồi!

Nhưng không nghĩ tới, với mẹ Hạnh Dung, tiểu Mỹ Nhi và những đứa nhỏ ở cô nhi viện có thể đối xử tốt với cô như vậy, hồi sinh trong cô tình cảm đã chết.

Dù được mọi người khác đối xử rất tốt, nhưng trái tim của cô đã sớm rạn nứt, giống như chiếc gương đập bể đi, khi gắn lại cũng vẫn còn những vết xước chẳng chịt trên mặt gương, mãi mãi không bao giờ biến mất.

Kể từ ngày đó, cô bắt đầu sống nội tâm hơn, ít khi cùng người khác giao tiếp, ngày ngày chỉ biết nhốt mình trong phòng để tìm ra ý tưởng sáng tác!

Do khả năng tiếp thu bài nhanh, Tiền Luyến Luyến có thể thành công đỗ vào đại học X - Trường đại học tốt nhất Thượng Hải.

Cho tới hôm nay, thành tựu của cô thực không thể không nhắc tới Đặng Mỹ Nhi! Mỹ Nhi sinh ra trong một gia đình khá giả, mặc dù không thể so sánh với Đông Phương gia nhưng đối với người bình thường thì cũng là khá điều kiện. Mỹ Nhi học Văn vốn là không tốt, đến khi học chung với Luyến Luyến mới có thể đủ điểm để lên lớp =.”

Bước thẳng về phía lễ đường, trên mặt cô không có sợ hãi, không có vui mừng, chỉ có bình thản, những sóng gió ngày hôm qua đã luyện cho cô đạt đến trình độ này!

Vốn cho là mình có thể nhìn sắc mặt đoán lòng người nhưng Tiền Luyến Luyến đã nhầm. Không phải ai cũng giống như trong tiểu thuyết ngôn tình cô viết. Không phải ai cũng là bạch mã hoàng tử. Không phải ai cũng làm nữ chính trong cuộc đời. Thiếu nữ đầu đời không thể thoát khỏi giai đoạn mộng tưởng mình là nữ chính trong tiểu thuyết ngôn tình, là nàng công chúa trong truyện cổ tích.

Vẫn còn đang suy nghĩ vu vơ, nhưng cô không thể không tỉnh lại! Chân nhỏ bé ở dưới làn váy đã sưng phồng lên hết mức có thể, đau đến mức cô mồ hôi lạnh chảy đầm đìa!

Gắng gượng cho đến hết buổi lễ, Tiền Luyến Luyến không khỏi thở phào một hơi, may mắn!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Á, Anh Xin Lỗi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.